

1265-1274 .

Mioč, B. (2002): Kako povećati proizvodnju i kakvoću ovčjeg mlijeka. U: Četvrti savjetovanje uzgajivača ovaca i koza u Republici Hrvatskoj. Zbornik radova, str. 27-35.

Mioč, B., V. Pavić, M. Posavi, K. Sinković (1999): Program uzgoja i selekcije ovaca u Republici Hrvatskoj. Hrvatski stočarsko selekcijski centar, Zagreb, 1999.

Niedziółka, R., K. Pieniąk-Lendzion, E. Horoszewicz (2005): Comparison of the chemical composition and fatty acids of the intramuscular fat of goat kid and ram lambs meat. Electronic Journal of Polish Agricultural Universities, Animal Husbandry, 8.

Oriani, G., G. Maiorano, F. Filetti, C. Di Cesare, A. Manchisi, G. Salvatori (2005): Effect of age on fatty acid composition of Italian Merino suckling lambs. Meat Science 71 557-562

Priolo, A., D. Micol, J. Agabriel, S. Prache and E. Dransfield (2002): Effect of grass or concentrate feeding systems on lamb carcass and meat quality Meat Science, 62 (2), 179-185

Sañudo, C., A. Sanchez, M. Alfonso (1998): Small Ruminant Production Systems and Factors Affecting Lamb Meat Quality. Meat science 49, 529-564.

Savell, J.W., S.L. Mueller, B.E. Baird (2005): The chilling of carcasses Meat Science 70, (3), 449-459

Shackelford S. D., K. A. Leymaster, T. L. Wheeler, M. Koohmaraie (2003): Lamb Meat Quality Progress Report Number 1, Preliminary Results of an Evaluation of Effects of Breed of Sire on Carcass Composition and Sensory Traits of Lamb. The Shepherd. 48 (7), 10-13.

Fernandes, D., C. Porte, MJ. Bebianno (2007): Chemical residues and biochemical responses in wild and cultured European sea bass (*Dicentrarchus labrax* L.). Kemijske rezidue i biokemijske reakcije u divljih i uzgojenih lubina (*Dicentrarchus labrax* L.). Environmental Research, 103(2), 247-256.

Uzgojeni i divlji lubini iz ušća Arade uzorkovani su u ljeto i zimu te je na njima utvrđen stupanj ekspozicije (izloženosti) metalima i policikličkim aromatskim ugljikovodicima (PAU), zajedno s nekim biokemijskim reakcijama na navedene i druge zagađivače. Najviši nivo bakra (do 997 μg/g suhe tvari) i kadmija (do 4,22 μg/g suhe tvari) otkriven je u jetri i bubrežima uzgojenih uzoraka riba, dok je najviša izloženost PAU-ma zamjećena u divljih riba. Značajne promjene u pojedinim biokemijskim biljezima otkrivene su te povezane s izloženošću zagađivačima. Koncentracije metalotioneina su bile više u tkivima uzgojenih riba te su bile u pozitivnoj korelaciji sa ostacima metala. Aktivnost 7 etoksirezorufin-o-deetilaze kretala se od 28 pmol/min/mg proteina u uzgojenih riba do 83 pmol/min/mg proteina u divljih riba izlovljenih iz područja u blizini marine. Uzgojene ribe i divlje ribe iz područja marine imale su nisku razinu acetilkolinesteraze u mišićnom tkivu

Teixeira, A., S. Batista, R. Delfa, V. Cadavez (2005): Lamb meat quality of two breeds with protected origin designation. Influence of breed, sex and live weight. Meat science 71 (3), 530-536.

Vergara, H., A. Molina, L. Gallego (1999): Influence of sex and slaughter weight on carcass and meat quality in light and medium weight lambs produced in intensive systems. Meat Science 52, 221-226

Živković, J., K. Mikulec, J. Marković, V. Arambašić, T. Petrank (1981): O kvaliteti mesa pramenke i njezinih križanaca. Stocarstvo, 35 (1-2), 21-30

Živković, J. (1986): Higijena i tehnologija mesa II dio. Kakvoća i prerada. Udžbenici Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb.

Živković, J. (2001): Higijena i tehnologija mesa I dio. Veterinarsko-sanitarni nadzor životinja za klanje i mesa. Pripremio i dopunio prof.dr.sc. Mirza Hadžiosmanović. Udžbenici Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb.

* Izvješće za 2005. godinu (ovčarstvo i kozarstvo). Hrvatski stočarski centar. Odjel za uzgoj, selekciju i razvoj ovčastva, kozarstva i malih životinja. Urednik: mr. sc. Zdravko Barać. Izdavač: Hrvatski stočarski centar

**USDA National Nutrient Database for standard Reference, Release 16 (2003)

Prispjelo/Received 7.11.2006..

Prihvaćeno/Accepted 6.12.2006. ■

kao i parazitarne infekcije gonada. Dobiveni rezultati naglašavaju korisnost uporabe kemijskih i biokemijskih biljega kako bi se procijenio utjecaj antropogenih zagađivača i u divljim i u uzgojenim ribama.

Ishikawa, M., K. Kodama, H. Yasuda, A. Okamoto-Kainuma, K. Koizumi, K. Yamasato (2007): Presence of halophilic and alkaliphilic lactic acid bacteria in various cheeses. Prisutnost halofilnih i alkalofilnih bakterija mliječne kiseline u različitim vrsta sreva. Applied Microbiology, 44(3), 308-313.

Cilj istraživanja je bio utvrditi prisutnost halofilnih i alkalofilnih bakterija mliječne kiseline (halophilic and alkaliphilic lactic acid bacteria – HALAB) morskog podrijetla u srevima i tako pridonijeti razumijevanju uloge flore LAB u zrenju sreva. Pretraženo je 16 uzoraka sreva proizvedenih u šest europskih država. Za obogaćivanje i nasadivanje kulture korišteni su 7% NaCl glucose–yeast-extract-peptone-fish extract bujon i agar (pH 9,5). HALAB su utvrđeni u 9 od 16 uzoraka na razini od <20 -> 107 CFU/g. U tri meka sira s pljesnima ukupni broj HALAB kretao se od 106 do 107 CFU/g i bio je veći od broja nehalofilnih, „običnih“ LAB izbrojenih na MRS agaru. 16 S rRNA genska sekvenca (500 pb) u 51 od 55

ispitanih izolata bila je identična ili slična genskim sekvencama od *Marinilactibacillus psychotolerans* ili *Alkalibacterium olivapovlitolitus* i srodnim vrstama koje pripadaju rodu HALAB. Autori zaključuju da su HALAB mogućeg morskog podrijetla identificirani u različitim mekim, polutvrdim i tvrdim srevima bili dominantna mikroflora, posebice u pojedinim srevima s pljesnima. Stoga se pri analizi bakterija mliječne kiseline u srevima mora uzeti u obzir prisutnost HALAB.

Ivana Filipović

Hampikyan H., M. Ugur (2007): The effect of nisin on *L. monocytogenes* in Turkish fermented sausages (sucuks). Učinak nizina na *L. monocytogenes* u turskim fermentiranim kobasicama (sudžuk). Meat Science 76 (2007) 327–332.

Turska fermentirana kobasica (sudžuk) je tradicionalan dobro poznat proizvod u Turskoj. Svrha ovog istraživanja bila je utvrditi učinak različitih koncentracija nizina na *L. monocytogenes* inokuliranu u nadjev. Analize su provedene 0., 1., 3., 5., 7., 10., 15., 20., 25. i 30. dana (broj *L. monocytogenes*, broj aerobnih mezofilnih bakterija, pH, aw i količina vode). Nadjev je bio inokuliran s *L. monocytogenes* ATCC 7644 (106) i potom razdjeljen u 6 jednakih dijelova. U svaki je odvojeno dodan nizin u različitim koncentracijama (0, 5, 10, 25, 50 i 100 µg/g). U nadjevu s 100 i 50 µg/g nizina *L. monocytogenes* nije utvrđena 20. te 25. dana ($p<0.001$). Autori zaključuju da se inhibicija bakterije *L. monocytogenes* u sudžuku povećava porastom primijenjene koncentracije nizina.

Ammor M. S., B. Mayo (2007): Selection criteria for lactic acid bacteria to be used as functional starter cultures in dry sausage production: An update. Kriteriji za odabir bakterija mliječne kiseline kao funkcionalnih starter kultura u proizvodnji fermentiranih kobasicama. Meat Science 76, 138–146.

Bakterije mliječne kiseline odavno se koriste kao starter kulture u proizvodnji fermentiranih kobasicica i drugih mesnih proizvoda. Te kulture moraju zadovoljiti postavljene standarde sigurnosti hrane, održivosti, tehnološke učinkovitosti te ekonomičnosti. Osim tih tradicionalnih svojstava, za uvođenje novih starter kultura treba uzeti u obzir rizike vezane uz

stvaranje biogenih amina u hrani te razvoj i prijenos bakterijske rezistencije na antibiotike. Nadalje, funkcionalne starter kulture mogu zaštитiti zdravlje potrošača od štetnih bakterija brzom acidifikacijom ili sintezom antimikrobnih tvari (bakteriocina). Selektirane kulture mogu pružiti i probiotski učinak te čak utjecati i na nutricionistička svojstva hrane. Ovaj članak daje pregled tehnoloških i novih kriterija za odabir bakterija mliječne kiseline kao starter kultura u proizvodnji fermentiranih kobasicica.

Normanno G., G. La Salandra, A. Dambrosio, N.C. Quaglia, M. Corrente, A. Parisi, G. Santagada, A. Firinu, E. Crisetti, G.V. Celano (2007): Occurrence, characterization and antimicrobial resistance of enterotoxigenic *Staphylococcus aureus* isolated from meat and dairy products. Pojavnost, karakterizacija i antimikrobna rezistencija enterotoksigenih sojeva *Staphylococcus aureus* izoliranih iz mesnih i mliječnih proizvoda. International Journal of Food Microbiology 115, 290–296.

Staphylococcus aureus jedna je od vodećih bakterija uzročnika hranom prenosivih bolesti. Mlijecko, mliječni proizvodi i meso često su onečišćeni enterotoksigenim sojevima *S. aureus*. Onečišćenje namirnica može nastati izravno preko inficiranih životinja ili kao posljedica nehigijenske proizvodnje te tijekom prodaje i pohrane hrane budući da je čovjek njegov nosioc. Broj sojeva *S. aureus* koji pokazuju antimikrobnu rezistenciju sve je veći, kao što je povećan i rizik prijenosa rezistencije na mikrofloru čovjeka putem hrane. Ovaj članak prezentira rezultate trogodišnje studije (2003–2005) o pojavnosti *S. aureus* u mesnim i mliječnim proizvodima. Od 1634 pretraženih uzoraka, njih 209 (12.8%) bili su onečišćeni bakterijom *S. aureus*. Ukupno 125 enterotoksigenih sojeva je biotipizirano te je istražena njihova antimikrobnna rezistencija. Većina izoliranih sojeva producirala je SED (33.6%), potom SEA (18.4%), SEC (15.2%), SEB (6.4%). Ukupno 68.8% sojeva bilo je rezistentno na barem jedan antibiotik. Polučeni rezultati pokazuju značajnu proširenost enterotoksigenih i rezistentnih sojeva *S. aureus* u hrani, što je poziv za boljom kontrolom izvora onečišćenja i širenja rezistentnih sojeva.

Nevijo Zdolec ■